

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

**Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati**

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 28 (671), 9. lipnja 2024.

KRALJICA

10. nedjelja kroz godinu

***Bog je ljubav
i tko ostaje
u ljubavi,
u Bogu
ostaje,
i Bog
u njemu.***

1Iv 4,16

**I. čitanje (Post 3, 9-15), II. čitanje (2Kor 4, 13 – 5,1)
Evangelje po Marku (Mk 3, 20-35)**

RAZLIKOVATI ONO ŠTO NAS OTUĐUJE OD ONOGA ŠTO NAS UVODI U ŽIVOT

Mi ljudi smo očito rođeni za Istinu. Sv. Ivan kaže da će nas istina osloboditi i spasiti. Istina čovjeka izgrađuje, istina čovjeka čini čovjekom. Čovjek koji prihvaća neistinu nije više čovjek. On samoga sebe ponižava ispod razine same svoje naravi.

Ali koliko god smo sučeljeni s istinom ipak smo mi tražitelji istine. Ona je uvijek u nama i uvijek pred nama. Sama nas istina tjera da tražimo istinu. Jer smo tražitelji istine mi očito možemo i zabludjeti, uza najbolju volju, makar u našoj neistini uvijek i mi učestvujemo. Mi možemo biti neinformirani (imati manje ili više znanja), ali radi toga ne moramo biti neistiniti. Očito ovdje mislimo o životnoj istini. Ne govorimo o 'naučenoj istini'.

Čovjek bi trebao biti pošten i otvoren pred istinom. Nikada i ni u kojem slučaju ne bi se trebali bojati istine, pa ne znam kako ona nama afektivno padala. Postavlja se pitanje da li smo mi zreli za istinu, ili ako ju 'susretnemo' ne prihvaćamo ju pa čak ju proglašavamo neistinom. To je najtragičnije za osobu. Skoro se ne zna kako takvoj osobi pomoći. Ona bježi od istine ili jer joj istina nije u prilog pa istinu proglašava neistinom.

Tada se može govoriti o zlom duhu koji se suprotstavlja istini. Zao duh iskrivljuje, svjesno, istinu u neistinu. Tu Bog 'nema što raditi'. To je tjerati Boga iz svojeg bića. To je temeljna laž. Ta laž nikada i ni u kojem slučaju ne može čovjeku koristiti. Laž uvijek čovjeka otuđuje, upropaštava, osuđuje. Lažju čovjek sam sebe osuđuje. Očito je da bi čovjek bio istinit potrebno je da ne bude egoist. Egoist ne može biti ni istinit niti otvoren prema istini.

Egoizam zatvara čovjeka u njegove interese čak koji su i protiv njega samoga. Sve ono što čovjeka oslobađa za istinu oslobađa ga da bude istinski čovjek. Čovjek istine i slobode je čovjek otvorenosti prema Bogu, 2 prema vječnim istinama. Čovjeku otvorenom istini Bog se očituje i čovjek ga doživljava kao istinu svojega srca. Drugi element kojim se

djeluje protiv Duha Božjega jest biti protiv dobra i ljubavi. Kad netko ne prihvaća ljubav, kad ljubav proglašuje zlom.

Čin ljubavi okreće u zlo – to je djelovanje protiv duha Božjega. To je neoprostivo. To je najteži grijeh, po Isusovom sudu. Onaj tko ne prihvaća ljubav ni u kojem slučaju ne može niti 'razumjeti' niti prihvatiti Boga. Boga se prihvaća i kroz ljubav se dolazi do Boga. Bog po ljubavi dolazi u čovjeka. Ljubav bi bila kao krvotok ljudskog življenja. Tko u sebi zatruje ljubav taj je zatrovao cijeli svoj život.

Tko ostaje u mržnji taj se odvaja od Boga, tome je nemoguće pomoći. Sve druge pogreške Bog može oprostiti, ali kako oprostiti mržnju koja baš kao takva odvaja od Boga. Zato Isus kaže da se grijeh protiv Duha (ljubavi) neće nikada oprostiti. Ne radi se o neće ili hoće oprostiti, nego se radi da takav ne prihvaćajući ljubav ne prihvaća opraštanje. Tko ne prihvaća ljubav taj ne može prihvatiti ni opraštanje. Tko ne prihvaća ljubav (Boga ljubavi) taj ne prihvaća opraštanje.

Sv. Ivan kaže da su ljubav dirali rukama. Da, svaki Isusov susret bio je susret opraštanja, susret izljevava ljubavi. Svi koji su prihvatili ljubav prihvatili su opraštanje. Opraštanje nema bez ljubavi. Istina i ljubav su sadržaj čovjekovog življenja. Kroz istinu i ljubav čovjek postaje slika Božja, postaje istinski čovjek. Ne biti otvoren na istinu i ljubav znači ne biti otvoren niti na božansku ni ljudsku stvarnost. Egoisti su ljudi blokirani i za istinu i za ljubav.

Oni su najviše sami protiv sebe. Biti slijep na dobro, na dobra djela i njih proglašavati zlim, znači imati zao kriterij, imati zlog duha. Bilo kod koga ne smijemo zanijekati dobro. Nema niti može za to biti razloga. Često mi radi jednog zla otpišemo potpuno čovjeka i sva njegova dobra. Isus je uvijek u čovjeku prvo uočio i potakao dobro, a ono je pomoglo da se čovjek spere od zla.

Ideološka ili bilo koja druga razilaženja ne smiju zaslijepiti čovjeka da ne primjećuje i dobro u onome koji se s nama razilazi. Tko uočava dobro (dobro uočava dobro) taj živi u dobroti. Tko prvotno uočava zlo taj trajno živi u zlu. Pozvani smo da živimo i u mislima i u srcu u dobru – u duhu – uz rizik prevare. Bog dobra i istine neće nas prevariti. On je oslonac istine i ljubavi. On je vječni Otac i Sin i Ljubav (Duh).

Fr. Marijan Jurčević